

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde i sit indlæg i dag, at når han her havde rejst spørgsmålet til debat, var det, fordi det konservative folkeparti ønskede at give regeringen råd og vejledning angående bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Det er naturligvis noget, der er tiltrængt, for når vi har en ledighed på 10-11 pct., vil det være af den største værdi, at man får anvist veje og midler, som kan bringe ledigheden ned. Derfor sad jeg og lyttede efter, om der skulle være kommet noget nyt frem, som kunne tjene til at bringe ledigheden ned.

Jeg går ud fra, at det, som optager menneskene rundt omkring, hensynet til de arbejdsløse, også besjæler tingets medlemmer. Derfor har det interesseret mig at høre, hvilke anvisninger der her kan gives. Vi har nu fået anvist de gamle kendte midler, mekanisering, rationalisering, og at maskinerne skal lette arbejdet for menneskene. Jeg har forstået på debatten, hvad den foregående taler også gjorde opmærksom på, at ingen ønsker at erstatte maskinerne med håndarbejde i almindelighed. Det er ikke det, der er problemet, men problemet er: hvordan skaffer man beskæftigelse til de ledige? Og mekaniseringen? Ja, bevares, man kan diskutere, om den har lettet arbejdet. Jeg hørte med interesse en taler forklare, hvor let det var blevet for murerarbejdsmændene, efter at man har fået hejseværk.

Nu kender jeg lidt til det fag, og hvis man tror, at det er blevet en slaraffenlandtilværelse at være murerarbejdsmand, fordi der er anskaffet hejseværk, tager man fejl. Der må slides på en anden måde, og sådan er det på en lang række områder. Mekaniseringen betyder færre arbejdere, den betyder slid på en anden måde for dem, der bliver tilbage, men den betyder også, at en tredjedel af arbejderne kommer til at gå uden beskæftigelse. De må søge sig arbejdspladser andre steder, hvor konkurrencen i og for sig er hård nok. Det synes jeg man bør tage i betragtning.

Man skal også se i øjnene, at i landbruget, hvor man har mekaniseret i høj grad, støder man det ene år efter det andet 8 000-10 000 arbejdere fra sig, uden at man kan anvise, hvor de skal gå hen. Og så står man her og taler om, at der er produk-

tive opgaver nok. Ja men man er dog ikke i stand til at sætte de 8 000-9 000-10 000 arbejdere, der går ud af landbruget, i arbejde andre steder, til trods for at der er arbejde nok, og man kan ikke forøge produktiviteten hverken i landbruget eller industrien op til de højder, der er nødvendige. Hvorfor? Fordi befolkningen ikke har købekraft til at aftage de pågældende varer, og fordi man ikke er i stand til at afsætte varerne andre steder. På denne baggrund er det stærkt at komme og tale om, at hvis man rationaliserer noget mere, vil spørgsmålet blive løst af sig selv.

Jeg synes også, når vi nu får anvist råd fra de konservative, at vi bør tage i betragtning, at man dér har vendt sig imod at forøge byggeriet og også er gået ind på de forbrugsbegrænsende foranstaltninger, der skulle tjene til at sikre landets valutariske forhold. Men netop alt det har været medvirkende til, at vi ikke har fået nedgang i arbejdsløsheden, at arbejdsløsheden tværtimod er blevet stabiliseret, og at tusinder og atter tusinder det ene år efter det andet må gå og se på, at andre arbejder, mens de selv er henvist til at leve af en understøttelse.

Jeg har ved denne lejlighed som ved andre hørt talen om, at det, det drejer sig om, er, at arbejdskraften må være noget mere bevægelig, og at der må omskoling til; men hvad nytter det med omskoling og bevægelighed, når der ikke er noget mål for denne bevægelighed, og det er der jo ikke? Hvis man kigger på arbejdsløshedstallene, vil man jo se, hvordan i kommune efter kommune, mest i Jylland, den ene snes arbejdere efter den anden går ledige sommer og vinter, og det gælder jo ikke alene i landkommunerne, men også bykommunerne.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen gjorde opmærksom på, hvordan forholdene er i Horsens. Der er også andre købstæder, hvor man kan se, at op mod en fjerdedel af byens arbejderstand går til kontrolstedet, og når de har opbrugt den vedtægtsmæssige understøttelse, bliver de henvist til at leve af det, de kan få på socialkontoret.

Det er under disse omstændigheder, at kravet om beskæftigelse opstår. Det er under disse omstændigheder, at man ønsker